

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. Bonnard, V. Hümpfner i C. Hernández Saseta, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Łotwy (przedstawiciele: K. Pommere, V. Soņeca i E. Bārdiņš, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na art. 278 i 279 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania decyzji EBC z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie cofnięcia zezwolenia skarżącej.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2020 r. – Komisja / CEVA i in.

(Sprawa T-748/20)

(2021/C 138/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà i M. Ilkova, pełnomocnicy, których wspierał adwokat E. Bouttier)

Strona pozwana: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja), SELARL TCA, w charakterze pełnomocnika sądowego w postępowaniu ochronnym dotyczącym CEVA (Saint-Brieuc, Francja) i SELARL AJIRE, w charakterze nadzorca odpowiedzialnego za wykonanie planu ochronnego dotyczącego CEVA (Rennes, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od CEVA, reprezentowanej przez jej prezesa, zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 234 491,02 EUR odpowiadającej kwocie głównej 168 220,16 EUR i kwocie 66 270,86 EUR tytułem odsetek za opóźnienie;
- obciążenie CEVA kosztami postępowania w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zasadności skargi na podstawie klauzuli arbitrażowej umowy o przyznaniu dotacji nr Q5RS-2000-31334, która stanowi w art. 5, że Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (obecnie „Sąd Unii Europejskiej”) i w przypadku odwołania Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (obecnie „Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej”) są wyłącznie właściwe do rozpoznawania wszelkich sporów między Wspólnotą (obecnie „Unią”) z jednej strony a stronami umowy z drugiej strony dotyczących ważności, stosowania lub interpretacji tej umowy.
2. Zarzut drugi dotyczący obowiązku wskazania jako pozwanych nadzorca odpowiedzialnego za wykonanie planu ochronnego i pełnomocnika sądowego w postępowaniu ochronnym dotyczącym CEVA z uwagi na wszczęcie postępowania ochronnego w stosunku do CEVA. Strona skarżąca uważa bowiem, że ze względu na okoliczność, iż niniejsza skarga została wniesiona po przyjęciu planu ochronnego, wierzyciel musi wystąpić nie tylko przeciwko nadzorca odpowiedzialnemu za wykonanie planu ochronnego, ale także przeciwko pełnomocnikowi sądowemu jako organom uczestniczącym w postępowaniu w zakresie sprawdzenia i ustalenia wiarygodności.

3. Zarzut trzeci dotyczący popełnionego przez CEVA oszustwa i poważnych nieprawidłowości finansowych, które zostały stwierdzone w ramach audytu. Strona skarżąca twierdzi między innymi, że sądy francuskie stwierdziły, iż oszukańcze deklaracje dotyczące liczby godzin poświęconych na różne projekty, na które CEVA otrzymała dotacje z Unii Europejskiej, stanowią naruszenie przez nią spoczywających na niej obowiązków umownych. Wynika stąd zatem obowiązek zwrotu zaliczek przyznanych przez stronę skarżącą z uwagi na mające charakter oszustwa działania, jakich dopuściła się CEVA.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2021 r. – EVH / Komisja

(Sprawa T-53/21)

(2021/C 138/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EVH GmbH [Halle (Saale), Niemcy] (przedstawiciele: I. Zenke i T. Heymann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 17 września 2019 r. uznającej koncentrację E.ON/Innogy za zgodną z rynkiem wewnętrznym, sprawa M.8870 (Dz.U. 2020, C 379, s. 16);
- nakazanie pozwanej przedłożenia akt sprawy M.8870 i M.8871 dotyczących rozmów między pozwaną a stronami koncentracji przed i w trakcie postępowania w przedmiocie koncentracji, dotyczących oddzielnego zgłoszenia poszczególnych etapów transakcji oraz dotyczących wymiany poglądów pozwanej w postępowaniu;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, włącznie z powstałymi po stronie skarżącej kosztami zastępstwa procesowego oraz kosztami podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący wadliwości formalnej decyzji zatwierdzającej.
  - Połączenie M.8870, które zostało zatwierdzone przez stronę pozwaną i zostało zakwestionowane w niniejszej sprawie, zostało błędnie wyodrębnione z jednolitego całościowego połączenia E.ON SE (E.ON) i RWE AG (RWE), które rozgranicza etapy łańcucha wartości w przemyśle energetycznym. Cała transakcja była ściśle powiązana i oprócz przeniesienia spółki zależnej RWE innogy SE (innogy) do E.ON obejmowała również nabycie przez RWE aktywów wytwórczych E.ON (sprawa M.8871), które zostało oddzielnie zatwierdzone przez stronę pozwaną, oraz nabycie przez RWE 16,67% udziałów w kapitale zakładowym E.ON, które zostało zatwierdzone przez Bundeskartellamt. Ponadto pozwana nie przeprowadziła poważnych konsultacji ze skarżącą i uzasadniła decyzję zbyt późno oraz w sposób niewystarczający.
2. Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego ustalenia przez pozwaną stanu faktycznego.
  - Określając rynek właściwy produktowe w odniesieniu do dostaw energii elektrycznej i gazu dla niemieckich gospodarstw domowych i małych odbiorców instytucjonalnych, pozwana nie zbadała, w jaki sposób, z punktu widzenia odbiorcy, jednorodność dóbr gospodarczych, jednolitość przeznaczenia i inne ważne czynniki w dostawach dla gospodarstw domowych i małych odbiorców instytucjonalnych wpływają na definicję rynków produktowe. W związku z tym niesłusznie uznała ona za odrębne rynki dostaw w ramach dostaw podstawowych i w ramach zamówień specjalnych.